

Ik Mies Je

“Het eindsignaal heeft geklonken
we staan allemaal buiten spel
geen extra tijd
de wedstrijd is afgelopen”

Ik Mies Je

Bundeling van blogs over een doodgewone man die wordt getroffen door een abnormale ziekte: kanker.

Annemieke Statz

Ik Mies Je

Bundeling van blogs over een doodgewone man die wordt getroffen door een abnormale ziekte: kanker.

Geschreven door Annemieke Statz

ISBN: 978-94-0214-175-7

© 2015 Annemieke Statz

www.miesvanvalburg.wordpress.com

Voorwoord

Op het moment dat mijn schoonvader werd getroffen door slokdarmkanker rinkelde de telefoon continu. Hij genoot van de oprechte aandacht, maar het telkens opnieuw uitleggen van de situatie viel hem zwaar. Hij vroeg zijn zoon en schoondochter om digitaal verslag uit te gaan brengen.

Ik besloot een weblog te starten waarin ik de grote familie- en vriendenkring informeerde over het ziekteverloop van voetballiefhebber Mies van Valburg. Het verhaal bleek veel los te maken in zowel onze omgeving als daarbuiten.

Mies had de wens iets te betekenen met zijn ziekte. Door zijn verhaal op het web te delen weet ik zeker dat dit hem is gelukt. Zijn positieve instelling en ‘pluk de dag’ motto werkten zeer aanstekelijk. Daarnaast wilde hij graag een rol spelen in het voorkomen en genezen van kanker. Hier heeft hij aan bijgedragen door collectebussen voor KiKa te laten plaatsen tijdens de condoleance en uitvaart. De opbrengsten van dit boek zullen worden verdeeld over KiKa en de kleinzonen van Mies, precies zoals hij wenste.

Ik vond het fijn om te kunnen schrijven gedurende Mies' ziekbed. In een periode waarin bijna alleen maar toegekeken kan worden, was het prettig een zichtbare bijdrage te kunnen leveren. Bedankt Mies, dat je mij deze kans hebt gegeven.

Annemieke Statz
Trotse schoondochter

Contact: ikmiesje@gmail.com

Mist

Op 21 januari kwam de huisarts thuis langs. De diagnose was duidelijk. Al het andere werd omgeven door mist. Hoe erg is het? Hoe zijn de kansen en de vooruitzichten? Hoe zal de behandeling verlopen? Veel vragen, veel onduidelijkheden. Behalve die diagnose dan: die was duidelijk...

Slokdarmkanker. Punt.

Wat eraan vooraf ging

Er was eens een hele knappe, leuke en lieve man, met de naam Mies. Een hele betrokken en gezellige echtgenoot, broer, vader, opa en vriend voor velen. Kortom, een mooi mens. In december 2012 vierde Mies zijn 65ste verjaardag. Het werd een drukke en gezellige dag.

Tijdens de Kerstdagen ontdekte Mies dat zijn eten makkelijk weer omhoog kwam. De maagproblemen die hij een paar jaar eerder had, zorgden ervoor dat hij op Oudjaarsdag al een huisarts bezocht. Die stuurde hem met medicijnen voor maagklachten naar huis.

De tijd tikte door en Mies genoot samen met zijn vrouw Maddie, broer Wilbert en schoonzus Ria van een vakantie. De zogenaamde maagklachten werden erger, dus bij thuiskomst ging Mies direct weer naar de huisarts. Dit keer werd hij meteen doorgestuurd naar het ziekenhuis om bloed te laten prikken, foto's te laten maken en voor een afspraak met de specialist.

Op 18 januari meldde Mies zich opnieuw in het ziekenhuis, nu voor voor een onderzoek met een maagslang. De arts geeft aan dat er een ziek stukje vlees zit en dat er hapjes uit genomen zijn om op kweek te zetten.

De agenda wordt plotseling vol gepland: maandag 21 januari komt de huisarts thuis langs, dinsdag wordt er een scan met contrastvloeistof gemaakt en donderdag volgt de uitslag hiervan. Wat is er toch mis?

Kedeng kedeng

Als een doordenderende trein vliegen de dagen met doktersafspraken voorbij...

Nadat de huisarts op 21 januari de diagnose kwam vertellen, volgt er een wirwar van afspraken. Gelukkig blijven ook alle lieve telefoontjes, betrokken gesprekken en overdosis aan mooie ansichtkaarten niet uit. Mies is erg positief ingesteld en gaat voor een goede behandeling om zo snel mogelijk weer beter te zijn!

Die dinsdag vindt de CT-scan plaats. Dit is een onderzoek met behulp van röntgenstralen en de computer, waarbij het weefsel zeer gedetailleerd in kaart wordt gebracht. Om alle organen goed in kaart te brengen, wordt er een infuus met contrastvloeistof ingebracht en moet Mies ook contrastvloeistof drinken. De twee bijkomstigheden hiervan zijn dat de stoelgang als een tierelier gaat en Mies' lichaam heel plaatselijk een heel onaangename warmte krijgt (dat moet hij zelf maar uitleggen ;-)).

Op donderdag 24 januari wordt de uitslag van de CT-scan bekend gemaakt: er zitten uitzaaiingen aan de buitenkant van de slokdarm en op de lever.

Ik hoor de omroepinstallatie al galmen: "DING DONG dames en heren mag ik uw attentie? In verband met blad op het spoor hebben wij een nog onbekende vertraging opgelopen. Bedankt voor uw geduld. DING DONG". De trein staat even stil, maar de achtbaan vol emoties dendert door. Kedeng kedeng.

Oog om oog, tand om tand

Ik schrik op van fel licht in mijn ogen en kijk versuft om mij heen. Ik ben in een duel beland en sta oog in oog met de vijand. Nog voordat ik goed en wel beseft in welke situatie ik terecht ben gekomen, wordt de eerste klap al uitgedeeld. Auw! Even overweeg ik om op te stappen, om de boksring simpelweg uit te klimmen. Ik heb toch immers niet om dit gevecht gevraagd? Maar nog voordat ik tot actie over ga, heb ik de volgende stoot te pakken. AUW! Met een stekende pijn in mijn hoofd overdenk ik de gebeurtenissen van de laatste tijd...

Kanker. Dat is wat de huisarts zei. Tumoren binnenin de slokdarm en een beetje aan de buitenkant. Dat is bij elkaar in de buurt en dus goed te behandelen. Er zijn ook plekken op de lever. Hoogstwaarschijnlijk uitzaaiingen, maar dat is pas zeker na een leverpunctie. Genezen kan het niet, maar als de behandeling slaagt, is oud worden mogelijk.

De behandeling zal bestaan uit bestraling en chemotherapie. De duur en de verwachtingen zijn nog onbekend. De goede gezondheid, conditie en positieve instelling van Mies maken het slagingspercentage groter. Op 31 januari krijgt Mies een (blijvende) markering op zijn lichaam, zodat de bestraling heel gericht kan gebeuren.

*Strijdlustig door de eerste twee klappen haal ik ook uit. **KLABAM!** "Steek deze maar in je zak, vuile indringer!". Direct slaat hij terug. En hard...*

Een dag na de leverpunctie -waar Mies zich geweldig goed doorheen heeft geslagen- overheerst het gevoel dat Mies' keel wordt dichtgeknepen. Eten kan hij niet meer en zelfs

water blijft staan en komt vervolgens terug. Mies wordt opgenomen in het ziekenhuis...

KNAL!! Die was onder de gordel.

Het ziekenhuis constateert dat er geen sprake is van uitdroging. De bloeduitslagen zijn goed. Om geen enkel risico te nemen wordt Mies aan het infuus gelegd. Maandag volgt een onderzoek met een maagslang, waarbij ook een maagsonde wordt aangelegd. Tijdens dit onderzoek blijkt dat de tumor onveranderd is ten opzichte van enkele weken geleden. Goed nieuws dus.

Met maagsonde, voedingsadviezen en zicht op thuiszorg wordt Mies op dinsdagavond ontslagen uit het ziekenhuis.

Ik recht mijn rug en staar de vijand aan. Gesterkt door de eerste klappen ga ik de strijd aan. Er is teveel om te verliezen. Kom maar op, ik lust je rauw!

Wondere Witte Wereld

Toen ik vanmorgen wakker werd, was de omgeving veranderd in een wondere witte wereld. Er gaan jaren zonder sneeuw voorbij, maar deze winter zijn we al enkele malen getrakteerd op een zacht wit dekentje. Zowel Twitter als Facebook vulden zich in no-time met geklaag over het weer. Ik begrijp dat gezeur wel een beetje. Er zijn immers weinig factoren die in korte tijd in staat zijn jouw wereld te veranderen. En anno 2013 hebben we alles graag zelf in de hand. Dat geldt ook voor kanker...

Op dinsdag 5 februari wordt Mies ontslagen uit het ziekenhuis. Hij mocht 's avonds met het bezoek mee naar huis. Woensdagochtend kwamen er twee medewerksters van de thuiszorg langs voor een zeer geduldige uitleg en aansluiting van de maagsonde. Mies heeft een rugzakje gekregen met daarin een zak voeding van Nutricia en een klein motortje dat de afgifte regelt. In eerste instantie gaf de sonde in Mies' keel wat irritatie, maar gelukkig wist de verpleegster dit nare gevoel weg te nemen.

Rond 12 uur belde de behandelend arts, de heer Tjin-A-Ton, dat de uitslag van de leverpunctie nog niet binnen is. Erg jammer, want we hadden zo gehoopt vandaag wat meer duidelijkheid te krijgen. Er wordt een nieuwe afspraak gemaakt.

Maandag 11 februari vindt de afspraak met dokter Tjin-A-Tjon over de lever plaats. Helaas heeft de leverpunctie niets opgeleverd. De lever zit goed verborgen in het lichaam en is zodoende lastig te bereiken. Op de CT-scan was eerder zichtbaar dat bijna een kwart van de lever een andere kleur